

Sygn. akt V CZ 66/12

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Bogumiła Ustjanicz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. S., T. M., H. S. i B. P.
przeciwko Międzyzakładowej Spółdzielni Mieszkaniowej w G. i Spółdzielni
Mieszkaniowej w N.
o wydanie orzeczenia zastępującego uchwałę o podziale spółdzielni,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 grudnia 2012 r.,
zażalenia powodów na orzeczenie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu
Apelacyjnego
z dnia 23 lutego 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem, objętym punktem drugim wyroku Sądu Apelacyjnego, zasądzono na rzecz powodów od pozwanej kwotę 900 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego, których wysokość odniesiona została do wartości przedmiotu zaskarżenia wskazanego w apelacji.

Powodowie objęli zażaleniem to orzeczenie w całości i zarzucili naruszenie § 6 pkt 7 i § 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm., dalej - wym. rozp.) w związku z art. 98 § 1, art. 391 § 1 i art. 25 § 1 oraz art. 368 § 2 k.p.c. Podnieśli, że pozwana w apelacji nie wskazała wartości przedmiotu zaskarżenia, natomiast w odpowiedzi na apelację określili tę wartość na kwotę 533314,96 zł, a zatem w odniesieniu do niej należało orzec o kosztach postępowania apelacyjnego, w ramach których wynagrodzenie pełnomocnika powinno wynosić 5400 zł. Domagali się zmiany tego postanowienia i zasądzenia na ich rzecz kosztów procesu w wysokości 4500 zł, ewentualnie uchylenia go i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Sprawa o wydanie orzeczenia zastępującego uchwałę o podziale spółdzielni jest sprawą o prawa majątkowe, ponieważ jej przedmiot dotyczy bezpośrednio interesów ekonomicznych zarówno członków spółdzielni, która ulega podziałowi, jak również samej spółdzielni. Stosownie zatem do art. 368 § 2 k.p.c. strona wnosząca apelację obowiązana jest do oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia. Wobec niewskazania tej wartości w apelacji złożonej przez pozwaną Sąd pierwszej instancji wezwał ją, pismem z dnia 3 listopada 2011 r., do usunięcia tego braku. W piśmie z dnia 10 listopada 2011 r. pozwana oznaczyła wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 10000 zł i złożonej apelacji został nadany bieg. Nie doszło do wdrożenia postępowania w przedmiocie sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia ani z urzędu przez Sąd ani na wniosek powodów. W odpowiedzi na apelację podali oni, że wartością przedmiotu zaskarżenia jest kwota 533314,96 zł, nie domagając się jednak

oznaczenia takiej wartości przez Sąd w oparciu o przepisy art. 19 do 24 i art. 25 k.p.c., znajdujące odpowiednie zastosowanie w postępowaniu apelacyjnym (art. 368 § 2 k.p.c.). Niedoręczenie powodom pisma pozwanej z dnia 10 listopada 2011 r. było nieprawidłowe, nie uniemożliwiało im jednak zapoznania się z jego treścią, skoro włączono je do akt sprawy, jak też żądania podjęcia postępowania mającego na celu oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. Nie doszło również do zgłoszenia zastrzeżenia do protokołu rozprawy, stosownie do art. 162 k.p.c., że wartość przedmiotu zaskarżenia nie została oznaczona, bądź oznaczono ją niewłaściwie. W tej sytuacji wartością przedmiotu zaskarżenia była kwota wskazana przez pozwaną i określenie rozmiaru kosztów postępowania apelacyjnego w oparciu art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 oraz § 6 pkt 1 w związku § 13 ust.1 pkt 2 wym. rozp. było prawidłowe.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.